

dende af Politiets Fremfærd, der vistnok var en Følge af, hvad Politiet troede var dets Pligt, og hvad der ligefrem var blevet pålagt af Regjeringen; som antog Saadant for sin Pligt. Jeg badler det ikke, jeg erkjender, det var en nødvendig Udvikling, der maatte komme, skjøndt man maaskee kunde have været lidt mere moderat; men jeg siger, Enhver, der har seet det, vil vide, at det er rigtigt, hvad jeg her udtaler. Men efterat Grundloven er udkommen, har det virkelig kun været støvviis, at man har kunnet beklage sig over Politets Fremfærd. Jeg taler her ikke om — og det vil jeg netop bede den ærebe Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) gjøre mig den Ære at bemærke — at en Enkelt kan finde paa at være brutal, det kan til enhver Tid finde Sted, og jeg vil i den Henseende netop lægge særdeles Vægt paa, hvad den ærebe Rigsdagsmand igaar sagde, at i et Tidrum, jeg erindrer ikke nøie, om det var 6 Aar — det vil maaskee blive rettet, hvis jeg tager feil — var en Fjerdedeel af Londons Politi bleven afflediget. Jeg vil spørge, er det et Tegn paa, at de være brutale eller ikke? Det forekommer mig dog ganske naturligt, at de maae have gjort sig skyldige i en saadan Udfærd, da de, der af andre Grunde bleve affledigede, vare, som den ærebe Taler sagde, saa ubehydelige i Antal; man kan meget godt anføre det som et Beviis paa, at Politiet i London heller ikke var, som det skulde være. Jeg vil derved aldeles ikke have sagt, at det, at der ingen Affledigelse eller idetmindste meget saa have fundet Sted her i Kjøbenhavn, skulde være Beviis for, at Politiet her havde været, som det skulde. Der er, som sagt, kun saa Tilfælde, efterat Grundloven er udkommen, i hvilke man har havt Grund til at beklage sig over Politiet; men karakteristisk er det, at saasnart Reactionen efter den almindelige Mening hævede sit Hoved igjen, begyndte Politiet at vende tilbage til den gamle Maneer; deraf sees det netop, at Feilen har ligget i Systemet, og det Præg, som dette System har givet de Personer, der arbejdede under det. Lad os erindre i 1853 og 54, da Ministeriet Ørsted stod ved Roret, og da man — det være med Rette eller Urette, det skal jeg ikke indlade mig paa, det har jeg ikke her med at gjøre og skal

derfor ikke dømmes derom — troede, at Reactionen nu vilde begynde at hæve sig op imod den ved Grundloven givne Frihed og imod Folkets Udvikling, da reiste Politiet sig strax. Jeg erindrer det fuldkommen og har Grund til at erindre det; thi da man for første Gang her i Hovedstaden vilde holde en folkelig Grundlovsfest, ikke paa Skydebanen med at spise, men en virkelig folkelig Fæst, hvori Alle kunde deeltage, da modsatte Politiet sig dette af al Magt, og det var kun ved at henvende sig umiddelbart til Hans Majestæt, uden at Politiet anede, at man gjorde et saadant Skridt, og faae hans Tilladelse, at man fik Lov til at holde Grundlovsfest. I 1854 var det Samme Tilfælde; da troede man ogsaa, nu gif det Løs, og hvad skete da? Da man vilde holde Grundlovsfest, forbyd den her i Forsamlingen med fuld Føie som en human brav og ædel Mand betegne Politidirecteur Foreninger og Raug at gaae, uden Faner og uden Musik, ud ad Strandveien en Søndag Formiddag, og paa Forestilling om, at det ikke kunde gaae an at forbyde det, svarede han: Jeg forbyder det alligevel; men ikke destomindre gif der dog en 10,000 eller maaskee flere Mennesker ud ad Veien. Jeg anfører dette, ikke fordi jeg antager, at den store Mængde Mennesker var Grunden til, at den ved Vibenshuus meget talrigt forsamlede Politistyrke ikke forhindrede Folk i at gaae videre; men fordi jeg antager, at Grunden var den, at Politiet var kommet til bedre Besindelse. Endelig komme vi til den tredje Gang, der har været Tale om Misbrug af Politimyndigheden, nemlig i 1860; da skete der her i Kjøbenhavn, uden den ringeste Grund og uden det ringeste Maal, Optøier af den gemeneeste Art. Det er ganske vist, at Politiet ved denne Leilighed førte sig op paa en Maade, som maatte aabenbare meget store Mangler, enten i Systemet eller hos Personerne, eller hos begge Dele; men lad os vel erindre, at hvor galt det end var, saa var det dog godt for Noget; thi det er disse Begivenheder, vi væsentligt skylde, at det allerede nu er kommet saa vidt, at vi staae her i Folkethingsalen og forhandle om Omordningen af Politiet; Folk bleve satte i Bevægelse rundt omkring i Kjøbenhavn,